

full

D I O C E S À

S O L S O N A | V I C

Acostumant-nos a estimar el nou Sant Pare .....

El papa Francesc ja fa uns quants dies que exerceix el ministeri pontifici. La cobertura mediàtica de la renúncia de Benet XVI i la posterior elecció de Francesc ha estat impressionant: prop de sis mil periodistes, aviat és dit. Podem constatar que, en aquesta Església catòlica globalitzada (i que precisament per això fa honor al nom de catòlica) i en el món sencer, la rebuda a Francesc ha estat molt favorable, així com a les paraules i gestos amb què vol marcar el seu pontificat. L'única excepció d'alguns sectors argentins, pel que fa al paper de Bergoglio en el temps del règim militar en aquell país, ha anat perdent força, veient que responia a interessos polítics i, encara més, en sen-

tir importants testimonis en defensa del Sant Pare. Nosaltres tardarem a oblidar la passada Quaresma, històrica per tots aquests motius. Ara ens toca de seguir el nostre dia a dia amb esperança, units a la persona i intencions del Romà Pontífex, pregant per ell i amb l'adhesió sincera als seus ensenyaments. Sens dubte, el que ha demostrat l'enorme interès despertat pel relleu a la Seu de Pere és que el nostre món necessita referents espirituals i morals, i que són molts —més del que ens pot semblar— els qui continuen esperant quelcom important de l'Església. El Papa, amb la seva silueta blanca, és encara portador de llum, esperança i bondat en un món a vegades molt fosc.

Diumenge II de Pasqua o de la Divina Misericòrdia | Cicle C .....

Lectura dels Fets dels Apòstols (5,12-16)

Els apòstols obraven molts miracles i prodigis entre el poble. Tots es reunien unànimement en el pòrtic de Salomó. Ningú dels altres no gosava anar amb ells, encara que el poble en feia grans elogis. Cada vegada se'ls afegien més homes i dones que es convertien a la fe en el Senyor [...].

Salm responsorial (Salm 117)

Enaltiu el Senyor: que n'és, de bo, perdura eternament el seu amor.

Lectura de l'Apocalipsi de sant Joan (1,9-11a. 12-13. 17-19)

[...] El dia del Senyor l'Esperit s'apoderà de mi, i vaig sentir darrere meu un gran crit, com un toc de corn que deia: «Escriu en uns fulls això que veus i envia-ho a les set comunitats.» [...] En veure'l, vaig caure com mort als seus peus. Ell posà sobre meu la mà dreta i em digué: «No tinguis por. Jo sóc el primer i el darrer. Sóc el qui viu: jo, que era mort, ara visc per sempre més i tinc les claus de la mort i del seu reialme. Escriu, doncs, tot el que vegis, la situació present i la que vindrà després.»

Lectura de l'evangeli segons sant Joan (20,19-31)

El vespre d'aquell mateix diumenge, els deixebles

eren a casa amb les portes tancades per por dels jueus. Jesús entrà, es posà al mig i els digué: «Pau a vosaltres.» Després els ensenyà les mans i el costat. Els deixebles s'alegraren de veure el Senyor. Ell els tornà a dir: «Pau a vosaltres. Com el Pare m'ha enviat a mi, també jo us envio a vosaltres.» Llavors alenà damunt d'ells i els digué: «Rebeu l'Esperit Sant. A tots aquells a qui perdonareu els pecats, els quedaran perdonats, però mentre no els perdonareu, quedaran sense perdó.»

Quan vingué Jesús, Tomàs, el Bessó, un dels dotze no era allà amb els altres. Ells li digueren: «Hem vist el Senyor.» Ell els contestà: «Si no veig a les mans la marca dels claus, si no li fico el dit dins la ferida dels claus, i la mà al costat, no m'ho creuré pas.»

Vuit dies més tard els deixebles eren a casa altra vegada i Tomàs també hi era. Estan tancades les portes, Jesús entrà, es posà al mig i els digué: «Pau a vosaltres.» Després digué a Tomàs: «Porta el dit aquí i mira'm les mans; porta la mà i posa-me-la dins el costat. No siguis tan incrèdul. Sigues creient.» Tomàs li respongué: «Senyor meu i Déu meu!» Jesús li diu: «Perquè m'has vist has cregut? Feliços els qui creuran sense haver vist.» [...]

2

full

L'ombra de Pere | Mn. Marc Majà i Guiu .....

Durant el temps pasqual escoltem els Fets dels Apòstols, on se'ns narra la primera predicació apostòlica i la vida de la comunitat cristiana naixent. En la lectura d'avui s'hi relata un detall curiós però alhora significatiu: «fins pels carrers la gent treia els malalts i els deixava allà amb lliteres perquè, quan Pere arribava, almenys la seva ombra en toqués alguns». És clar que això no vol pas dir-nos que l'ombra de Pere fos una mena de raig màgic que guarís automàticament a qui abastava. En realitat, es tracta de quelcom més profund i, simultàniament, més simple.

Perquè una ombra aparegui són necessaris tres elements: un focus de llum, un cos que interfereixi la llum en el seu trajecte i un cos final al qual la llum

arribi. Així és en el nostre text: hi ha un focus, que és la llum del sol; hi ha un cos entremig, que és Pere; i hi ha un cos final on la llum recau, que és aquell sobre qui es projecta l'ombra. I aquí podem trobar el significat més pregon d'aquest detall: la llum és Crist, el sol de justícia, el Senyor ressuscitat; l'objecte intermediari és l'apòstol Pere, el testimoni, el qui ha estat «tocat» pel Senyor i il·luminat per ell; el cos final és el creient que, per la fe, reconeix la font real d'aquella ombra. El poder de l'ombra de Pere rau precisament en la capacitat que té de fer remuntar el qui la veu al seu origen: Jesús, el Senyor ressuscitat, que se serveix de mediacions ben concretes, com l'apòstol Pere, per a fer-se trobadís en el món.

La nostra fe en el Déu de la vida | Romà Casanova, bisbe de Vic .....

La Pasqua va florint i donant fruit. L'Amor ha vençut la mort i el pecat. L'amor de Déu, manifestat plenament en la mort i la resurrecció de Jesucrist, és la font del nostre amor quotidià, amb unes característiques pròpies, com ens ha dit el papa Francesc: «No hem de tenir por de la bondat, de la tendresa.» Aquest any la Jornada per la Defensa de la Vida Humana s'ha traslladat als primers dies del mes d'abril. El papa Benet XVI, en l'exhortació apostòlica *Sacramentum caritatis*, ens demanava ser testimonis de la fe en la nostra societat amb especial atenció al «respecte i defensa de la vida humana, des de la seva concepció fins al seu acabament natural» (núm. 83).

La nostra fe cristiana té unes conseqüències clares. Els cristians, creient com creiem en el Déu de la vida, en el Déu que és font de tota vida i de manera especial de tota vida humana, no podem restar impassibles davant la cultura de la mort, sinó que hem de ser autèntics defensors, amb la paraula i amb els fets, de la dignitat de la vida humana, des del si de la mare fins al seu acabament natural.

Els cristians hem de ser, enmig d'un món desesperançat, testimonis d'esperança, que té la seva primera expressió en l'estima de tota vida humana. La manca de natalitat entre nosaltres és un signe de manca d'esperança (cf. Joan Pau II, *Ecclesia in Europa*, 8). Hem arribat a un extrem en què els esposos que engendren més enllà de dos fills semblen uns estranys

i uns irresponsables. Que posar un fill al món pugui semblar quelcom malsà, malaltís, ens diu fins a quin punt entre nosaltres les forces del futur han pogut ser estroncades. Els cristians hem de donar suport a la família i en especial a les famílies nombroses. El futur d'un poble són els seus fills. El futur d'una cultura no són solament les seves institucions i lleis, sinó les persones que les famílies engendren, perquè creuen en el futur, perquè creuen que hi ha un futur, una esperança, un horitzó obert al seu davant.

La nostra cultura sembla que s'hagi anant convertint en una «societat del crim perfecte», quan, no solament propicia l'assassinat dels seus fills més indefensos en el si de la mare, santuari de la vida, i sibillament en el llit del dolor i de la vellesa, sinó que a més ho justifica de moltes maneres, fins al punt de tolerar-lo o convertir el mal en un bé aparent per moltes raons, que van des de la compassió a la manca de desig o altres sentiments.

Els cristians no podem restar impassibles davant aquesta realitat de mort, sinó que ens hem de convertir en agents de vida. En el si de les nostres famílies hem de viure la generositat de la paternitat responsable. El nostre amor a la vida, millor dit, al Déu de la vida, ens ha de fer custodis de la vida amb el nostre acolliment amorós i tendre a tota persona; mai condemnant, però tampoc justificant, i sempre fermes a estimar i defensar la dignitat de tota vida humana.

Agenda litúrgica de la setmana .....

7 □ Diumenge II de Pasqua o de la Divina Misericòrdia / Cicle C. Sant

Joan Baptista de la Salle, prevere (1651-1719).

Lectures: Fets 5,12-16 / Salm 117 / Apocalipsi 1,9-11a.12-13.17-19 / Joan 20,19-31

Litúrgia de les hores: Setmana II

8 □ Dilluns. L'Anunciació del Senyor. Sant Amanci, bisbe (†446).

Lectures: Isaïes 7,10-14;8,10 / Salm 39 / Hebreus 10,4-10 / Lluc 1,26-38

9 □ Dimarts. Santa Casilda, verge.

Lectures: Fets 4,32-37 / Salm 92 / Joan 3,7b-15

10 □ Dimecres. Sant Ezequiel, profeta (s. VII aC). Sant Apol·loni, màrtir (†186).

Lectures: Fets 5,17-26 / Salm 33 / Joan 3,16-21

11 ■ Dijous. Sant Estanislau, bisbe i màrtir (1030-1079).

Lectures: Fets 5,27-33 / Salm 33 / Joan 3,31-36

12 □ Divendres. Sant Zenó, màrtir (†c.371).

Lectures: Fets 5,34-42 / Salm 26 /

Joan 6,1-15

13 □ Dissabte. Sant Hermenegild, màrtir (†585). Sant Martí I, papa i màrtir (†655).

Lectures: Fets 6,1-7 / Salm 32 / Joan 6,16-21.

14 □ Diumenge III de Pasqua / Cicle C. Sant Tiburci (†288) i Valerià (†260), màrtirs

Lectures: Fets 5,27b-32.40b-41 / Salm 29 / Apocalipsi 5,11-14 / Joan 21,1-19

Viure el temps de Pasqua | José Aldazabal.....

No interrompre la cinquantena pasqual

El Temps Pasqual comprèn cinquanta dies, viscuts i celebrats com un sol dia: «Els cinquanta dies que hi ha entre el diumenge de Resurrecció fins al diumenge de Pentecosta s'han de celebrar amb alegria i goig, com si es tractés d'un sol i únic dia festiu, com un gran diumenge» (*Normes sobre el calendari*, núm. 22).

És una cinquantena festiva que ha de centrar el nostre any litúrgic, perquè és el seu temps més fort i significatiu. La Quaresma ens ha hagut de preparar a aquesta celebració. I la Nit Pasqual ha «inaugurat» la Pasqua, un temps que ara s'estén durant set setmanes de vivència intensiva. El dia de Pentecosta no serà una festa a part, sinó que és la plenitud i compliment d'allò que s'ha inaugurat en la Nit de Pasqua: l'Esperit, que va ressuscitar Jesús d'entre els morts. Tampoc l'Ascensió no ha de «dividir» aquesta cinquantena. El Temps Pasqual ha de viure's com una unitat fins a la tarda del dia de Pentecosta. Aquell dia, i no el dia de l'Ascensió, s'apaga el ciri pasqual, que ha estat el signe exterior de la celebració de la Nova Vida del Senyor. Amb la reforma litúrgica del Concili Vaticà II es va suprimir la vuitena següent a Pentecosta, perquè no és aquesta festa, com a independent, la que es prepara o es perllonga, sinó que és la cinquantena pasqual la que es compleix aquest dia. L'endemà reprendrem el «temps ordinari» en la seva setmana corresponent...

La Pasqua de Crist i la Pasqua de l'Església

En aquests cinquanta dies celebrem el Pas de Crist a la seva Nova Vida. És un misteri central. L'obediència al Pare, amb el lliurament de la seva vida en la Creu, i l'acció poderosa del Pare que, pel seu Esperit, el ressuscita d'entre els morts. Crist Jesús ha passat en el seu Misteri Pasqual a una nova forma d'existència. Ha estat constituït «Senyor» i primogènit de tota la creació. Ha entrat definitivament en l'esfera de l'Esperit i viu per al Pare. I com que aquest «Pas» (Pasqua) l'ha fet com a Cap de la nova humanitat, s'ha convertit en model i prototip del que l'Església sencera, la comunitat dels seus creients, ha de realitzar. Ell és el Germà gran, que ha recorregut el camí a la Nova Vida. El «príncep de la Vida» (Pere, en Ac

3,15), el «cap de fila» (Hb 2,10 i 12,2), el primogènit «d'entre els morts» (1Co 15). A ell hem de seguir tots els cristians. Els cristians despleguem en la història la Pasqua de Jesús. L'anem desenvolupant. Es pot dir que la Pasqua no està acabada: s'ha acomplert en el nostre Cap, Crist; però encara ha d'acomplir-se en nosaltres. El Pas al Pare, i a la nova existència, continua en nosaltres. La celebració de la Pasqua és, doncs, «ficar-se en aquesta», acceptar els seus motius i deixar-se ressuscitar a la nova vida pel mateix Esperit que va ressuscitar Crist d'entre els morts.

La presència del Senyor Ressuscitat

La clau per a entendre la vida cristiana en tots els seus aspectes és aquesta: Crist, pel seu Esperit, és present en nosaltres. Ell ja no té, com a Gloriós, límits de temps i d'espai. Està alliberat de la matèria i les seves limitacions. És una llàstima que, en parlar de presència «real» de Crist, només pensem en la seva presència eucarística. La seva presència és molt més universal i radical: és present en

la seva Església en tot moment, quan es congrega per a l'oració o per als sagraments, quan celebra la Paraula de Déu, quan predica i dóna testimoniatge, quan es dedica al servei dels homes en les obres de misericòrdia...

Totes aquestes presències de Crist són «reals». La seva presència no pot deixar de ser real, personal i salvadora. En l'Eucaristia, a aquesta presència salvadora i real s'hi afegeix el fet que Crist «es dóna a si mateix com a aliment per a ser menjat», duent la seva intercomunicació personal amb els creients al màxim grau d'intensitat i eficàcia. En realitat, es tracta d'una única presència de Crist, Gloriós i Ressuscitat, que adquireix matisos diferents segons la celebració o el moment de la seva comunitat de creients. Aquesta clau pot unificar tots els aspectes de la nostra vida. Una comunitat no té sentit partint primordialment de la bona voluntat dels seus membres, o de les normes d'una Regla, o de la missió concreta que els mou. On troba veritablement la raó d'ésser i el sentit de la seva existència és en la presència vital, personal, encara que invisible, de Crist Ressuscitat, que pel seu Esperit els va comunicant la seva missió i els criteris de la seva vida. Quan aquesta comunitat resa, ho fa amb Crist. Quan celebra l'Eucaristia, s'associa al Crist Gloriós, que perpetua en si mateix l'actitud de lliurament que va tenir en la Creu. Quan escolta la Paraula, escolta Crist, que «és» la Paraula viva i eterna del Pare. Quan treballa i es lliura a l'apostolat, perllonga i fa visible la caritat apostòlica de Crist, bon Pastor.

El Temps Pasqual, al final del curs

La fi de curs porta, necessàriament, cansament i esforç. Descobrir la presència viva de Crist:

- en la comunitat cristiana («on dos o tres estiguin reunits en el meu nom...»);
- en la vida de lliurament de caritat («el que feu al més petit d'aquests meus germans...»).

Viure la Pasqua:

- en les celebracions eucarístiques («el van conèixer en la fracció del pa...»);
- en l'escolta de la Paraula («no s'abusava el nostre cor...?»);

—en els signes dels temps i en la història («jo sóc amb vosaltres cada dia fins a la fi del temps»), és el que ha de donar a la nostra convivència i al nostre treball l'impuls que, certament, li farà falta en aquests últims mesos del curs.

A més, els cristians han de ser signe clar per als altres d'aquesta presència del Ressuscitat. Com la primitiva Església, segons els Fets, va ser, enmig de la societat hostil o indiferent que els envoltava, un ferment i un testimoniatge vivent que el Senyor havia ressuscitat, així una comunitat cristiana, a més de viure en si mateixa el misteri cristià, ha de donar testimoniatge diàfan, a tots els qui la contemplen i coneixen, que val la pena viure per Crist i amb Crist. Això ho notaran els qui ens veuen, d'una manera convincent:

- en la nostra alegria i en la nostra il·lusió pel treball;
- en el nostre lliurament sense límits al servei i a la caritat;
- en la nostra esperança cristiana, manifestada en el nostre esperit pasqual i optimista;
- en el nostre dinamisme i llibertat interior, fruits de la Pasqua del Senyor;
- en la nostra fe, que ens fa celebrar, en moments de pregària, el diàleg continu amb el Pare...

(Extret del Dossier CPL 100 – Centre de Pastoral Litúrgica de Barcelona (2004) – *Tiempo Pascual, sugerencias y materiales*)

Compte solidari 100x1 | Càritas diocesana de Vic.....

Abril del 2013

1. Parella sense fills i sense feina. Fa més d'un any que no treballen; ja han esgotat totes les prestacions en concepte d'atur. No tenen ingressos. Sol·liciten: ajuda econòmica per a pagar la pensió i no haver de dormir al carrer. Import: 200 euros.

2. Home sol de 34 anys, sense família i amb poca xarxa relacional. Necessita tractament en centre de rehabilitació. No té ingressos. Sol·licita: suport econòmic per a desplaçaments a Barcelona amb motiu de tractament mèdic. Import: 80 euros.

3. Parella de 42 i 35 anys amb un fill de 15. Ella té reconegut un grau important de disminució. El marit, fins ara suport principal, s'ha quedat sense feina. Sol·liciten: suport econòmic per a pagar deute puntual de llum. Import: 120 euros.

4. Matrimoni de 47 i 45 anys amb una filla de 10 que pateix malaltia crònica congènita. La situació econòmica és molt precària: l'únic ingrés de 600 euros prové de la pensió d'invalidesa de la mare. Sol·liciten: ajuda econòmica per a sufragar deute en el subministrament de llum. Import: 300 euros.

5. Home de 55 anys amb greus problemes de salut, donat d'alta hospitalària fa poc; viu en un domicili insalubre. Es comença tramitació de prestació social no contributiva. Sol·licita: ajuda econòmica per a pagar lloguer d'habitació. Import: 150 euros.

6. Parella jove de 32 i 27 anys amb dos fills de 2 anys i 9 mesos. L'únic ingrés estable és una prestació de 420 euros. En paguen 300 de pis. Sol·liciten: suport econòmic per a alimentació bàsica. Import: 250 euros.

Nota

Per tal de preservar la intimitat de les persones necessitades, no hi posem el nom de residència. Tanmateix, són persones de l'àmbit diocesà. Recordem que, si alguna parròquia té coneixement d'algun cas, pot comunicar-ho a Càritas Diocesana per a publicar-ho: tel. 93 886 04 83. Per ajudar econòmicament, el nostre número de compte corrent és: **Unnim 2107.1002.39.3378964893.**

Breus.....

►► **Festiva trobada d'infants** El dissabte 16 de març va tenir lloc al Seminari de Vic la Trobada Diocesana d'Infants. Es van aplegar un centenar de nens i nenes, molts d'ells amb els seus pares i catequistes, que en un ambient festiu pogueren participar de l'espectacle del grup Bufanúvols, de l'eucaristia que va presidir el senyor bisbe i, havent dinat, en unes representacions bíbliques que ells mateixos van estar preparant. Des de la Delegació de Catequesi agraeixen la participació i la feina de tants que han treballat en aquesta trobada.

►► **Presentació de dos llibres** L'Institut de Ciències Religioses de Vic es complau a convidar-vos a l'acte de presentació dels llibres: *Història del pensament*

crístia (10 volums) del Dr. Josep Gil, publicat per Cossetània Edicions, a càrrec del Dr. Josep Castanyé, professor de la Facultat de Teologia de Catalunya, i *Introducció al Nou Testament. Quan la Paraula es fa Escriptura*, del Dr. Rodolf Puigdollers, publicat per Editorial Claret, a càrrec del Llic. Constantino Pérez, professor de l'esmentat institut. L'acte tindrà lloc el dimecres 10 d'abril a dos quarts de sis de la tarda a la sala d'actes del primer pis del Seminari.

►► **Exposició Trobats** A la sala romànica de L'Albergueria es pot visitar fins al 16 de juny l'exposició *Trobats*, de Ferran Vives, que fou inaugurada el 22 de març juntament amb la presentació del cicle *Un embat de vent*.

Pelegrinatge diocesà a Montserrat: 20 d'abril .....

El proper dia 20 d'abril se celebrarà, amb motiu de l'Any de la Fe, el pelegrinatge diocesà a Montserrat.

Com tots sabem el pelegrinatge és una metàfora de la vida del creient i de la condició pelegrina de l'Església. Aquest dia tota l'Església diocesana –Bisbe, preveres, diaques, religiosos i religioses, i fidels laics- acudirà a la intercessió maternal de Santa Maria. Preguem Déu que sigui un moment d'agraïment pel do de la fe i alhora ocasió d'enfortir-la per tal de transmetre-la amb joia als nostres contemporanis. Com els primers cristians volem, amb Maria,

pregar unànimement per tal que l'Esperit Sant ens guïi en el camí a fresar.

Peregrinem a Montserrat, per aprendre unes de les més grans virtuts de Maria: la fe. La Mare de Déu ocupa un lloc especial, és aquella que de forma única ha esperat el compliment de les promeses de Déu, rebent en la fe i en

la carn a Jesús, el Fill de Déu, en obediència total a la voluntat divina.

Per Benet XVI, "Maria és la criatura que d'una manera única que ha obert de bat a bat la porta al seu Creador, s'ha posat en les seves mans, sense límits. Ella viu totalment 'de la' 'i en' la relació amb el Senyor; està en actitud d'escolta, atenta a percebre els signes de Déu en el camí del seu poble; està inserida en una història de fe i d'esperança en les promeses de Déu, que constitueix el teixit de la seva existència. I se sotmet lliurement a la paraula rebuda, la voluntat divina en l'obediència de la fe".

Programa

La jornada, preparada pels arxiprestos, està previst que transcorri de la manera següent:

—Inici del pelegrinatge a les 11 del matí amb la celebració de la Missa conventual, presidida pel nostre bisbe Romà.

—Es preveu el dinar a 2/4 de 2 al "Restaurant de Montserrat" –Edifici el Mirador (al costat del pàrquing dels autocars). S'ha pactat un menú igual per a tothom, (*canelons de l'àvia gratinats/bacallà fregit amb samfaina i mongetes/crema catalana*).

—Comiat a la Mare de Déu, a les 4 de la tarda, al Cambril.

**Any de la Fe
Pelegrinatge diocesà
a Montserrat
20 d'abril del 2013**

A les 11, missa conventual, presidida pel nostre Bisbe
A les 12, 2.400 € de 2.400 €
A les 14, comiat a la Mare de Déu

Per inscripcions: dirigir-se a la parroquia

La missa pas a pas | Antoni Costa Vall-Hlovera .....

Pregària dels fidels

També és coneguda com a «Pregària universal». S'escau en acabar la litúrgia de la Paraula de Déu i al començament de la litúrgia eucarística. S'anomena «Pregària dels fidels» perquè és pròpia dels batejats, i «universal» perquè prega per les intencions de tot el món i expressa la mediació universal del Poble de Deu unit a Crist el seu únic missatger.

La «Pregària universal o dels fidels» ha de ser una súplica adreçada a Déu Pare; ha de pregar per l'Església universal i local, i per tot el món, amb la participació de tot el poble fidel. És una oració litúr-

gica perquè pertany a l'estructura de la litúrgia de la Paraula de Deu. Ara bé, el caire universal d'aquesta oració no permet que s'orientin les oracions en un sentit massa limitat, personalista o devocional que contradigui la tradició litúrgica.

L'ordre a observar seria el següent: pregar per l'Església universal i local; per les nacions i assumptes públics; pels qui sofreixen qualsevulla dificultat; per determinats grups de persones, principalment per la mateixa assemblea... En la redacció i selecció de les intencions cal tenir presents els grans esdeveniments de l'Església.

Pelegrinatge | Mateu Sancliments.....

El camí de la vida pot comparar-se a un viatge que a vegades resulta llarg, costerut i ple d'incerteses. Aquest viatge és més que una simple excursió, car no té retorn: el camí recorregut ja no es pot desfer, sempre més serà el que hagi estat. Recordant-lo, podem alegrar-nos-en, o bé lamentar-nos-en, però

ja no podem tirar enrere per a tornar-lo a fer. Sortim que Déu sap perdonar i oblidar les errades o marrades, i ens ofereix la possibilitat i la capacitat de retrobar el camí perdut. Ens orienta des del punt on ens trobem mig perduts.

Com que sovint podem experimentar desànim per a tirar endavant, és important anar acompanyats per algú que ens pugui fer de suport i estímul, algun amic que de paraula i amb l'exemple ens animi a seguir fidelment per la senda proposada fins a la meta final. En el nostre camí cristià podem comptar amb els amics espirituals, aquells amb qui formem comunitat o Església.

També Jesucrist (segons els evangelis sinòptics) va fer el gran viatge de Galilea (la primera etapa del seu

ministeri) fins a Jerusalem (Judea), on va donar la seva vida. Per tant, va ser un viatge sense retorn en la seva condició mortal. I pel camí, que aprofitava per a continuar escampant la Bona Nova del Regne, va tenir necessitat de retirar-se a la muntanya del Tabor per a pregar i confiar-se més i més a les mans de Déu

Pare. Es va fer acompanyar dels tres deixebles més íntims i, a més, es va veure assistit per Moisès i Elies, que parlaven amb ell sobre el traspàs (la mort) que es realitzaria a la meta del viatge.

També la nostra vida és com un viatge, un pelegrinatge. L'hem de fer admirant i estimant tot el que trobem pel camí, però sense aferrar-nos-hi. Per tal d'entrenar-nos a ser «forasters arreu del món», ens hi poden ajudar els pelegrinatges que puguem fer a algun lloc simbòlic, com ara Montserrat, Sant Jaume de Galícia, Lurdes de França, Assís, Roma o Terra Santa, amb el benentès que no sigui una simple excursió o un mer viatge de platxèria.

(Extret del Full dels PP. Caputxins d'Igualada)

Dites casolanes | Sebastià Codina .....

La guineu, quan no en pot haver, diu que són verdes Pobra guilla! Quin greu que li va saber no poder arribar-hi! Va disculpar-se: eren verdes. Sempre trobem els culpables dels nostres fracassos i tenim excuses quan no sortim amb la nostra. És fàcil donar la culpa al primer que se'ns posa al davant. En trobem un bon grapat abans d'arribar a nosaltres. I si hi arribem rai! Sempre hi ha algú per a carregar-li els neulers. La culpa és negra i ningú no la vol, començant per nosaltres mateixos, que som els de més a prop i els més difícils d'atrapar. Els qui conviuen amb nosaltres tenen defectes. És normal. No cal alarmar-se tan de pressa. Les seves espifiades ens entrebanquen i les nostres fan la traveta. Som limitats. La guilla no aconseguia la fruita i dóna una excusa: era verda. No es donava per vençuda. Era orgullosa. L'home dóna voltes abans de confessar les seves limitacions. Som limitats. Apa, guilla, no t'hi trenquis el cap: també els homes som una mica guillots.

full diocesà | Solsona i Vic .....

DIRECTORS:
VIC: Xavier Bisbal
Santa Maria 1, 08500 VIC
Tel. / Fax 93 885 07 09
Correu electrònic:
mitjans-comunicacio@bisbatvic.com
SOLSONA: Júlia Ayala
Plaça Palau 1, 25280 SOLSONA
Tel. 973 48 06 19
C/e: mitjans@bisbatsolsona.cat

EDICIÓ: Mitjans de Comunicació Social de cada Bisbat.
REDACCIÓ: Santa Maria, 1 - 08500 VIC
ADMINISTRACIÓ:
Rda. Camprodon 2, 08500 VIC
Tel. 902 70 20 32 / Fax 93 88919 09
IMPRESSIÓ: Gràfiques Diac,
Ronda Camprodon 2, 08500 Vic

DIPÒSIT LEGAL: 14.355/60